„die toch zeker niet verkocht zijn. Boven„dien weet de vent zelf ook, dat zij geld „waard is al weet hij niets van dien holler „poot, want voor ons laatste bod van drie„honderd pop wilde hij haar gisteren nog „absoluut niet missen en 't lamste van de „zaak is, hoe hooger je gaat bieden, hoe „meer argwaan hij krijgt."

„Ja, en wie geeft je nu nog de verzekering", „vroeg de eerste weer, „dat er werkelijk „dingen van waarde in die tafel verborgen „zijn? Al is die poot nu hol, daarom be„hoeft hij nog geen schatten te verbergen!"

„O, als jij je soms van het zaakje wilt „terugtrekken, ga dan gerust je gang," was „het onmiddellijk antwoord. „Ik wil graag „de risico van de affaire hier met Karel, of „desnoods alleen dragen. Zooveel te minder „valt er te deelen. Ik voor mij ben zeker, „dat het die oude Fransche tafel is waar„van Jacques sprak en wat zij bevat moet „wel de moeite waard zijn."

„Wie spreekt er nu van terugtrekken," „kwam de andere haastig, „alleen .... als „je geen zekerheid hebt en dan een flinken „prijs te betalen!" — „Maar man, we „hebben zekerheid! In de eerste plaats „zijn er heel weinig van dergelijke tafels en stemt zij precies „overeen met de beschrijving, die we er van hebben en in „de tweede plaats, en dat geeft bij mij den doorslag, is één „der pooten hol. Wat voor zekerheid wil je nu in 's hemels„naam nog meer?"

De drie heeren bleven staan en Sam was het volgend oogenblik oogenschijnlijk verdiept in de beschouwing van een étalage in de onmiddellijke nabijheid, waar hij ook de rest van het gesprek verstaan kon.

„Dus morgenmiddag half drie. Wacht dan vóór het hek „van „Lusthof", want als we één voor één komen, bederft „de een misschien de zaak voor den ander."

Kort daarop namen de drie vrienden afscheid, maar Sam had genoeg gehoord.

Hier viel wat te verdienen! Goocheme jongens waren het zeker niet, anders hadden ze zoo'n zaakje toch zeker niet op straat uitgeschreeuwd. Hij wist heel precies welke boerderij bedoeld werd. Ja, hij kende zelfs den boer van vroeger. Niet voor niets had hij jaren op het platteland rondgezworven, belust op allerlei koopjes. 't Was misschien een paar uurtjes wandelen, doch hiertegen zag Sam in 't minst niet op. Hij begaf zich naar huis, stak geld bij zich en sloeg den weg naar het dorp in waar de boerderij „Lusthof" gelegen was. Sam wandelde op zijn gemak. Vóór den volgenden dag halfdrie behoefde hij zich over de tafel niet ongerust te maken en wanneer die „goochemers", zooals Sam ze minachtend noemde, verschenen, was er van de tafel niets meer te vinden. Die zou Sam koopen tot elken prijs! Na enkele uren stond Sam voor het hek van de boerderij en werd aangeblaft door een enormen waakhond.

„Is de baas even te spreken?" vroeg hij de meid, die aan het hek verscheen.

„Jawel, kom maar binnen," was het antwoord.

Sam stapte achter de meid aan, die hem zonder veel plichtplegingen in de huiskamer liet, waar de heer des huizes, een welgedane boer, aan tafel een pijp zat te rooken.

„Wel, Sam Benn, hoe kom jij hier!" was de welkomstgroet. „'k Heb je in geen jaren gezien, man. 'k Dacht, dat je al„lang uit de zaken was."

„Ben ik ook, ben ik ook," zei Sam. „k Kom ook geen zaken doen. 'k Kom alleen een glaassie melk bij je drinken. 'k Was zoo maar wat aan den wandel!"

„Zoo, zoo, da's goed Sam, dat zal je hebben," zei de boer en verliet even de kamer om na enkele oogenblikken terug te keeren met een groote kan melk en een paar glazen.

Dit kleine oogenblikje van alleen zijn was echter voor Sam voldoende geweest om bliksemsnel tegen elken tafelpoot een tikje met zijn wandelstok te geven en nu had hij ook voor zichzelf volkomen zekerheid, dat één der pooten hol was.

Toen de boer terugkwam was Sam schijnbaar verdiept in de beschouwing van de overigens vrij eenvoudige tafel.

„Wat 'n mooie tafel, die je daar hebt," zei Sam zoo terloops tusschen een paar teugjes melk in.

„Ja man, dat is nog een erfstuk," zei de boer. „Die is al ouder dan wij samen bij mekaar. Ik heb haar van mijn „vader, die ook weer van zijn vader, enzoo„voort. Hoeveel geslachten het wel terug „loopt weet ik niet."

„Is 't waar," en Sam deed alsof hij plotseling belang begon te stellen, „als die tafel „werkelijk zóó oud is zou ik haar toch wel „willen koopen. Niet om handel te doen, „vat je, maar zoo uit liefhebberij! Is - t - ie „te koop?"

„Och, alles is te koop, als er maar genoeg „voor geboden wordt," antwoordde de boer met een stevigen haal aan zijn pijp.

„Nu?" vroeg Sam, „vraag maar."

„Neen, bied maar."

„Honderd gulden," zei Sam.

„Man, ik zal je eens wat vertellen," was het antwoord op Sam's bod. „Gisteren „kwamen hier drie heeren, en die hadden „dadelijk zóó'n schik in mijn tafel, dat ze „opboden tot .... nu, raad eens?"

„'k Weet niet," zei Sam, „de stommi„teit van verscheidene menschen gaat ver."

„Nu, ze waren dan zoo stom om ten leste „voor mijn tafel driehonderd gulden te bie„den, en weet je wat ik gedaan heb? Ik „heb geweigerd en ik weiger ze jou evengoed „voor dien prijs."

„Hoeveel zou je er dan wel voor moeten hebben?" vischte Sam voorzichtig.

„Minstens vierhonderd!"

„Maar man, vierhonderd gulden voor zoo'n doodeenvoudige antieke tafel," deed Sam verwonderd.

„Laat haar staan," zei de boer stijfhoofdig. „Ik ben niet „over die tafel begonnen en zij staat me niet in den weg „ook."

„'k Zal je driehonderd en vijfentwintig gulden geven," zei Sam.

„Vierhonderd en geen cent minder, of zij blijft hier „staan. Je hoeft niet minder te bieden."

„Driehonderd en vijftig," bood Sam toch.

De boer gaf geen antwoord.

„Nou, 't is, dat ik ze aan een van m'n zoons cadeau wil doen, anders kwam ik er niet in," zei Sam. „'k Zal ze nemen, als je ze mij tenminste op je kar dadelijk meegeeft."

„Daar heb ik niets op tegen, maar jij betaalt me eerst „hier op deze tafel de vierhonderd gulden. We kennen mekaar „al langer dan gisteren, hè Sam?" knipoogde de boer.

„Jij bent anders aan mij nog nooit een cent te kort geko„men," zei Sam eenigszins boos.

„Neen, maar 't is eenvoudiger zaken doen met contante „betaling."

Sam betaalde; de boer liet inspannen en een kwartier later zat Sam naast de tafel op den boerenwagen. De boer had zelfs zijn knecht eenige uren afgestaan om Sam met de tafel thuis te brengen.

Tegen den avond sloeg op de boerderij „Lusthof" nogmaals de waakhond aan en weer opende de meid het hek, thans voor drie heeren, die zonder aangediend te worden de huiskamer binnenstapten, den boer, die nu aan een andere tafel zat te rooken, vertrouwelijk groetten en niets anders vroegen dan:

„En?"

„Vierhonderd," glunderde de boer.

„Da's dan de man honderd," lachten de anderen. „Nu „zit Sam er dan toch eens tusschen!"

Op dit zelfde oogenblik was Sam, op zijn bovenhuis, er juist in geslaagd den hollen poot van de tafel af te zagen. De poot was prachtig hol. Er zat hoegenaamd niets in!

Sam zei niet heel vaak dingen, die niet te pas kwamen, maar nu vloekte hij toch.

„Je kan zien, dat vader oud wordt," zeiden Sam's zoons. „Niet meer alleen laten uitgaan. Koopt - ie een tafel met drie pooten .....

DE BEMANNING VAN DE GETORPILLEERDE „MEDEA".

De bemanning van de getorpilleerde „Medea" is te Dover gefotografeerd.

PAST. J. M. HERMANS.

MR. C. LUCASSE.

Den 13den Maart j.l. vierde de WelEerw. Heer Pastoor J. M. HERMANS te Horst, oud-rector van Guibbenvorst, zijn 40-jarig priester-jubileum. — Tot lid van de Eerste Kamer voor Zeeland is benoemd Mr. C. LUCASSE (A.-R.), kantonrechter te Goes.

VOOR HET DUITSCHE ROODE KRUIS

werd door het comité te Leiden, einde Maart de derde zending voor het Oostelijke front afgezonden. Ten huize van Mevr. Nieuwenhuis- von Uexküll, Jan van Goyenkade 44 werd daarvan te voren voor belangstellenden een kleine tentoonstelling gehouden, waaraan bovenstaande kiekjes ontleend zijn. Dank zij de medewerking van vele particulieren en firma's daar ter stede, was het mogelijk, met beperkte middelen ook deze betrekkelijk omvangrijke zending bij elkaar te brengen. Het permanente comité te Leiden hoopt bij voldoende medewerking zijn liefdadigen arbeid voort te kunnen zetten. Onze foto's geven: Een uitrusting van warme onderkleeding voor 100 personen, en een hoekje met versnaperingen, als cacao, kaas, gedroogde vruchten en tabak.

Wij maken onze lezers en lezeressen bijzonder opmerkzaam op de in dit nummer voorkomende Prijsvraag voor iedereen, uitgeschreven door de Stoomwasscherij „De Pelikaan" te Gouda.

OTT. METZGER-LATTERMANN, BRANGÄNE

THEOD. LATTERMANN-KONING MARKE.

DIRIGENT OTTO LOHSE.

OBERREGISSEUR A. REINBOTH.

HEINRICH KNOTE-TRISTAN.

HARRY DE GARMO-KURWENAL.

De Wagner-opvoeringen in Holland.

Richard Wagner's opera Tristan und Isolde zal 12 April in den Haag, 14 April in Rotterdam en 16 April in Amsterdam worden opgevoerd. Alleen reeds uit de namen van de medespelenden, wier portret wij hierboven afbeelden, blijkt dat er uitsluitend eerste krachten geëngageerd zijn en wij twijfelen dan ook niet of ook deze opvoeringen zullen evenals de opvoering van „Der Fliegende Holländer" groot succes hebben.